

सुभाष गीतावणी-२

II

18-6-1921

1921

। वंदेमातरम् ।

Rs. No. 380

सुभाष गीतावणी.

66

भाग १

संस्कृत कवि

पा. मोहनलाल

राष्ट्रिय

आश्रित १ वी.

द्विमत के

धी शायदा वि

शा. हरलाल

1-2-22

સંગીત શાળા
અમદાવાદ
ગાંધી ટ્રસ્ટ-સંગ્રહ

ધંશ્વર સ્તુતિ.

નમામી જગના પતિ (૨)

નમામી દયાળા વિમળાધીપતિ- ૨૪

નિલ શુદ્ધ બુદ્ધ બુક્ત વિભૂવર

સત્યજ્ઞાનંદ શ્રી પતિ

સદગ જગદાધાર પ્રભુજી (૨) મંગળ—

નિરવિકાર અનાદી અનૂપમ

અધર

ગર (૨) મંગળ—

પ્ર સુષીતમ

અતી

૧ (૨) મંગળ—

હર ! ધંશ્વર

૧૫ સુધારક

૨૧

૨૪ (૨) મંગળ—

સંગીત શ્રેણી.

કિશીને પાયા;

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૪૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રૂબાયત ગાતાવલી

વિષય ૬ - ૩૨

(૩)

રૂપિણિ મને સખ હાર... પ્રભુ.
 ભૂમંડલ ઓર બહારે (૨) ચત્ર અચળ જીવ જડ સારે
 પુન્હી કો રહે પુમાર... પ્રભુ.
 પુન્હી હિરણ્ય મર્મ કહવાયે (૨) સારે ચલંડ રચાયે;
 કોન કર સકે શુમાર... પ્રભુ.
 હો જમત કે આદી કાણુ, પુનિ કીયે કુચે હો ખાણુ
 પુન્હી કરતે સંહાર... પ્રભુ
 સખ બલોમે પુમી બલ હો, સખ ચલ હૈ પુમી અચલ હો.
 પુમીહી સુખ કે ભંડાર... પ્રભુ.
 યું વાશુદેવ ગાતા હૈ, જો શાણુ તેરી આતા-હૈ
 મીલે મુકીકા હાર... પ્રભુ

ભજનામત.

૩

નમસ્તે અમારા અરો પ્રાણદાતા
 નમસ્તે અમારા પીતા માતા આતા
 નમસ્તે મહાદેવ જોડી હી હસ્તે
 નમસ્તે પ્રભુજી નમસ્તે નમસ્તે

સંગીત શ્રેણી.

૪

સોનું કરો કલ્યાણુ ક્યાણુ પ્રભુ સોનું કરો કલ્યાણુ
 નરનારી મધુ લેલીની સયે જીવનંતુ તમામ. ક્યાણુ—

જમના વાસીઓ સૌ સુખ ભોગવે આનંદે આઠે જામ ”
 દુનિવામાં દરદ દુકાળ પડે નહિ હડે નહિ કાઈ જામ ”
 સર્વે જન્મે સુખકારી વધે ને વળી વધે ધન ધાન્ય દયાળુ—
 કાઈ કાઈનું ખુરં નવ ઇચ્છે સૌનું ઇચ્છે સૌ સમાન ”
 પોત પોતાના ધર્મ પ્રમાણે સર્વે જન્મે જમવાન ”

સ્વર્ગની કુંચી.

૫

પરભાતિઉં.

ગત રહે જાહરે પાછળી ખટપટી સાધુ પ્રરૂપને મુખ ન રહેવું
 નિદ્રાને પરહરિ સમરવા શ્રી હરિ એકવું એકવું એમ કહેવું. રાત-
 ભોગીયા હોય તેણે જોમ સંભારવા ભોગીયા હોય તેણે ભોમ તજવા,
 વેદીયા હોય તેણે વેદ વિચારવા વૈષ્ણવ હોય તેણે કૃષ્ણ ભજવા રાત-
 ચુકરિ હોય તેણે સદગ્રંથ બાંધવા દાતાર હોય તેણે દાન કરવું,—
 પતિવ્રતા નારીયે કંથને પૂછવું કંથ કહે તે તો તેણે ચીત ધરવું રાત
 આપણે આપણા ધર્મ સંભાળવા ધર્મનો મર્મ લેવો વિચારી,
 નરસીહના રત્નામીને રોહથી જામરતાં ફરી ન અવતરે નરને નારીરાત-

નરસિંહ મહેતા.

૬

મહાત્મા ગાંધીજી વિષે.

ધન્ય ભૂમિ મુજરાત માત તુજ ભાગ્ય લેખ કંઈ ભવ્ય દીસે
 સૌ સાધુનો સાચો સાધુ સાબરમતિ જલ તીરે વસે—ધન્ય.
 રસ કંત તારો ફરી ખતાવા દેવલોક અહીં આગ્યો છે.
 ધર્મ કર્મને સતેજ કરવા ભારત દેશ જમાવ્યો છે.—ધન્ય.
 દીવ્ય તેજ એ દીવ્ય શૂદ્રીરી દેશ પ્રેમ પ્રમદાવે છે
 પયગંબરી એ પ્રભા અનેરી દીલ દીલ જોત જમાવે છે—ધન્ય.
 ધન્ય ભાગ્ય એ કુંજ મુજરી ધન્ય ધન્ય એ નંદનવન
 ધન્ય ભાગ્ય સૌ રાષ્ટ્રીય સુજનતા જ્યાં પ્રમદે પ્રભુતાના જન—ધન્ય.
 મોહન તાર નામ મીઠું રમ રમ ચેતન દાવે છે
 સેવાના હાસંત ગાંધીજી દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે—ધન્ય.
 કાશીકે યશુરાંથી આજે રાજનગર કંઈ ભવ્ય દીસે
 સાબરમતિ જલ લોટી લોટી મગા યશુના આવી વસે—ધન્ય.
 અભિનંદન એ રાજનગરને અભિનંદન એ સરીતા નીર
 પ્રજા વર્ગને છે અભિનંદન જ્યાં રમતા પયગંબર તીરે—ધન્ય.
 સાંજ વર્ષમાન.

૭

૨૧મીયા વિષે

ધીમે ધીમે ચાલે રે મીઠા મીઠા માગે રે
 રડો માગે રેડીયો દોહ

આ રેંટીયામાં દેશોદયના નીકળે તાર (૨)
 એ તારે તારે ભાણું હું ભારતનો ઉદ્ધાર (૨) ધીમે.
 ત્રાક રૂડી પંચા રૂડી, ઉલ્લવળ રૂડી નાથ
 ઉલ્લવળ પુણી આપતી ઉલ્લવળ મારા હાથ
 એ અભય પછે ફરતોરે દુઃખડાં સર્વે ફરતોરે
 રૂડો મારો રેંટીયો હેજ.

(મામા ને બડવાનો સંવાદ)

મારો-કેશરભાઈ કદની બડવાવાળી લંગોટી
 તમેરે જાનકડા બડવા બસો. ક્યાં બમવા બડવા ?
 ઉભલા રહેજો.

બડવો-આવું શું બોલો મામા આવું શું બોલો
 વડવાના વચનો આજે જાને તરછોડો મામા—આવું.
 મામા-ઉભલા રહો તો તમને જેમે પરણાવું
 લાગ્ય-૧) મન બમતો મીડો મીડો દુઃખને લેવરાવું, બડવા ઉભલા.
 બડવો-ભોળા મામાજી તમે ભોળું વિચારી
 ✓ અમને પરણાવી કીધો ભારત બીબારી મામા—આવું.
 કામી વચે પરણીને રડુ શું થાયે ?
 કુમળી આ મામા મારી મહેલી કરમાયે મામા—આવું.

મામો-ઉભલા રહો તો તમને હીરે મળવું
લાલચ-રમોજનીયાં બાવે બાવે રડાં રંધાવું, બડવા-ઉભલા.

બડવો-હીરાના જોત્રએ મામા જાલચરી નેરી
અમને તો લગની લાગી વિધ વિધાનો મામા-આવું.

રૂપિની રૂડી મામા બાહુડા વેષે
બજુવું ને ગણવું બાવે રડને જાલચરી મામા-આવું.

મામો-ઉભલા રહો તો તમને ગાવલડી આવું
લાલચ-૩ દુધલડાં દોહી દોહી પ્રેમે પીવડાવું બડવા-ઉભલા.

બડવો-આજે મામાજી તમે કીધી તૈયારી
સપનાં શાસ્ત્રોને માથે ફેરવવા પાણી મામા-આવું.

જ્યાં ત્યાં આડા આવીને ઝગડો ઉપાડો

કુળની મર્યાદા માથે લઈને કુહારો. મામા-આવું.

મામો-ઉભલા રહો તો મોટી મેટી ચણાવું.

લા ૪. હીડોળા બાંધી તમને હરખે ઝુલાવું બડવા ઉભલા.

બડવો-તોમા મામાજી તમે બહુ બહુ બગાડી

જીવતર કેં કેંના કીધાં આપે કુળધણી મામા-આવું.

મોટી પ્રીતિનાં મોટાં અણગાં છુટાવી

મૂંઠે મારગ ભારતની હાંસી કરાવી મામા-આવું.

હરિશંકર વિધાર્થી.

૯

રાષ્ટ્રીય ગીત.

ભારત હમારા દેશ છે, હિત ઉસકા નિશ્ચય માહેજે,
 ઉસકે હિતકે કારને હમ કુછ ન કુછ કર જાયેજે. ભારત.
 ભારત અમારી માતૃભૂમિ. ઉસકા રણુ હમ પર હૈ ખુલત,
 ઉસકે મિટાને કે લીયે હમ કુછ ન કુછ કર જાયેજે, ભારત.
 ભારતકે દુઃખપ્રદ અનનતિ પર, કયો ન આંસુ બહાવેજે,
 ઉનકે હટાને કે લીયે હમ, કુછ ન કુછ કર જાયેજે. ભારત.
 મર્જ ત્રિલા આર મનસે ઉતતી ભારતકી હોવે,
 ઉસ ઉત્તતિ કે માર્ગ મેં હમ કુછ ન કુછ કર જાયેજે. ભારત.

૧૦

ઐ માતૃભૂમિ તેરે ચરણોમે શિર નમાઉં
 મેં ભક્તિ બેટ આપની તેરી શરણુમે લાઉં. ટેક.
 માથે પૈ તૂ હો ચંદન જાતી પૈ તૂ હો માલા,
 જીભા પૈ ગીત તૂ હો મેં તેરા નામ ગાઉં. ઐ.
 જીસસે સુપૂત ઉપજે શ્રીરામ કૃષ્ણ જૈસે,
 ઉચ તેરી ધૂલિકો મેં નીજ શીષ પૈ ચઢાઉં. ઐ.
 માની સમુદ્ર જીસાતી ધૂલિકા પાન કરકે,
 કરતા હૈ માન તેરેઉસ પૈર કો મનાઉં. ઐ.
 વે દેશ માન વાંઝે ચઢકર ઉતર મયેસખ

ગારે રહેત કાલે તુઝકાહી એક પાઉ
તેવામે તેરી સારે ભેગડે બેલ જાઉ
વહ પૂછ્ય નામ તેરા પ્રતિદીન સુનું સુનાઉ
તેરેહી કામ આઉ તેરાહી મંત્ર માઉ
મન ઓર દેહ તુઝપર અગિદાન મે ચઢાઉ

અ.

૧૧

જ્યાં લગી દેશદિલ તત્વ ચિન્હો નહિ
ત્યાં લગી સંપત્તિ સર્વ જૂઠી
લાખને કરોડથી વિત સંઘડ કરો
જાણુમે એ બધું રાખ મૂઠી.

(૧)

શું થયું માલ પરદેશનો લાવીને
એકના એમણા દામ લધિ
શું થયું માલ કાચો બરી સ્ત્રીનરો

મોઢલી લક્ષ્મી લાભ કીધે

(૨)

શું થયું ખુબ બણી ઉચી રીઝી ચકી

શું થયું બાન મરિકામ લીધે

શું થયું કાટને હેઠ ધાર્યા ચકી

શું થયું શાન જલ પાન કીધે

(૩)

શું થયું ઉકળીને ખુબ બાપણ વડે

શું થયું રાગને રંગ બાળે

શું થયું દેશ પરદેશ સેવ્યા ચકી

શું થયું વગાડીના મેદ બાળે

(૪)

એ છે વ્યવહાર સા પેટ ભરવા તથા
 દેશનું દિત તેમાં ન જોસા
 દેશના દિતના તત્વ દર્શન વિના
 રાત ચિંતામણી જન્મ ખોસા

(૫)

મહાત્મા ગાંધીજીની આજ્ઞા.

સ્વદેશી વ્રતની પ્રતિજ્ઞા લ્યો. ✓

સ્વદેશી વૃત સા સમજી લેજો, સ્વરાજ્યની આ ચાવી છે
 વસ્ત્રાંગી સા છેડી દેજો, એમાં સુંદર બાવી છે.
 મરીબાઈ સાદાઈ શુદ્ધર ગાંધીજીના પાઠ રૂંધો;
 કાણુ હવે નહિ પળશે આ વૃત, કાઈ નમાસા દેશ બૂધો.
 જન્મદાયી માતૃને મૂકી, કુતરીને કાણુ ધાવવા જાય;
 પોતાનું પર બળતુ મૂકી, કાણુ ઓલવવા બીજે જાય.
 સ્વદેશની વસ્તુઓ સુંદર અન્ય દેશ પણ ચાહે છે;
 ટકાઈ સસ્તી ને મનઝમતી પરદેશી શરમાવે છે.
 માટે સત્તામહ સંગી સા સ્વદેશી વ્રત ધારણ કરજો,
 આજ્ઞાથી પરદેશી ચીજો કદીય પણ ના સંપરશે.
 ખાતા છે શુદ્ધર ગાંધીની સાચા કિબો સા પળશે;
 નાત જાતને પર મંદીરમાં સ્વદેશી ચીજો સંપરશે.
 આવો અમુકામ સમય હવેનો ફરી ફરીને નહિ આવે;

સત્વામ્રહને સ્વદેશી પ્રતનો લ્હાવ ફરીને નહિ આવે.
માટે લેજો સ્વદેશી પ્રતની આજ પ્રતિમા ના ચુકશે;
લીધી તોતો નખળા થઇને, પાછા ના સૂખી દેશે.

જનાદેન સર્મા.

જોતારાજને ખીડી તમે પીધી, ગણેરે નહિ તો મુખમાં લેજો સીતી;
તજેરે જનો ખીડી તમે પીધી. ॥ ટેક ॥

આમજ જનો ખીડી નહિ પીતા, ધરમ અને શાસ્ત્ર થકી ખીતા તજો.
નહિ પીતા પુત્રો તેના જઇએ, ખીડી મુખ કેમજ તે પીએ તજો.
ખીડી પીવા કોઈ નથી કહેવું, જતાં મન કેમ મુકો વેહેવું. તજો.
ગરમ લાય લાગે ધણી ખીડી, તેના સાથે બાથ જાને લીડી. તજો.
કુરુષુ જેમાં લાખો રહ્યા ચોડી, તેને પીવા જુજ કરો મોડી. તજો.
ખીડીરે થકી દાનીને વિચારો, પછી પીવી ખારા હરે ધારો. તજો.
ખીડી થકી બુદ્ધિ જાયે મારી, પીવા લાગે શાને જોતે સારી. તજો.
ખીડી થકી વાસ આવે માડી, જણો નહિં શિક્ષા તમે લાડી. તજો.
ખીડી થકી ગગ અનેક આવે, આમાં બાઈ પીવી જાને બાવે તજો.
કરે ખોડી જુવો કરે કમો મને કેમ આનંદ અરે નાનો. તજો.
પુરી વાસ સંડાસે આવે છે તોજે તમને ખીડી ત્યાં બાવે છે તજો.
ખીડી થકી ખુંખું ધણું થાયે, સડો જાતી મધે તો ખંધાયે તજો.
લાગે નહિ પાનુ આખરે થાયે જોસ ડાહ્યા માણસને જુઓ પુછી તજો.
ખીડી પીવી બધે તમે રાખો, કરી રાખ નાણાંની નવ રાખો. તજો.
શાણુ કહેવું મટવું નથી જણું, વિશેષ કહેતાં આપ આમજ શાણું તજો.

સહુ સહુનો ધર્મ તે સાંભળો, સુખી થશો બોલ કહું પાળો. તળો.
ત્રિભૂવનદાસ તમારો છે, ઇચ્છી હિત જન તમારું કે. તળો.

પાટીદારોના આર માસ.

ભાવઠ ભાગોને સુદરા કડીએ કલુખીનું દુખ	
કર્યાવમ કૃપા કરી કયારે આપણો સુખ	ભાવઠ. ૧
કારતકે કલુખી કુવે ગયો શીર ઉપાડી કોશ.	
ધર્મીડા વાવવાને કારણે જોયા શુકનને જોશ.	ભાવઠ. ૨
આમસરે મન માંડી મલપતો રડા ધર્મીડા દેખાય	
પણ ગેરજો અંગે નહીં બવઠ બવની જાય	ભાવઠ. ૩
પોશ મહિનાની ટાઠડી વાયુ શીયાળુ વાય	
કલુખી પાશે કપડાં નથી દાડી કડકડ થાય	ભાવઠ ૪
માહમહીને મનમાં વિચારયુ દેખી ધર્મીડાની પેઠ	
અડધા આખીશું વણીકને અડધા લેઈ જઈશું ઘેર.	ભાવઠ ૫
હોળી દેખી કોળી ઉઠતયા એરી ફાગળની પેર	
ખેતર નિષે એરી કરે કલુખી જાય જો ઘેર.	ભાવઠ. ૬
અધતર ચીંતા હૈયે ધણી વેરો ભરવાને માટ	
ધર માંડી દામ મળે નહીં જાય વણીકને હાટ.	ભાવઠ ૭
વધશાખે વીવાહ આદરયા લીકું શુભ લગન	
વીવાનું ધન દેવું કરી ચયા મનમાં મન.	ભાવઠ. ૮
જેઠ મહીને જટ ઉઠતોખાતર ભરવાને કાળ;	
ખાંતથી મહેનત બહુ કરે રાખે ઇંવર લાળ.	ભાવઠ. ૯

અણાડે આતિકું આહીયું ખેતી કરવાને માટે;
 ધરમાંડી ખી કે જેવડ નથી જાય વણીકને હાટ. બાવડ. ૧૦
 માણ આવજી ભલે આવીયો બીજાં જાય કલુખીની તાર
 કેડમાં લટકે બાળકું આથે નીતરે ચાર; બાવડ ૧૧
 બાદરવે પુખ્ત બહુ થયો મનથી માણે ખાલ;
 ખેતર ટોવાને માણે હાથે ગોફજી બાલ બાવડ ૧૨
 આશોમાં કણખી વાસો રહે ટાઢા દુકડા ખાય;
 કેવો દીન દીવાળીનો ન જાણે મનમાંય બાવડ. ૧૩
 અર્ધકમાં અર્ધીક થું કીજીએ કહીએ કણખીનું કર્મ
 રણવાથી ખર્ચ કરે ધણું મંગારામ જાણે મર્મ. બાવડ. ૧૪

મંગારામ

માયેનો પોકાર.

અરજી સુણાને મારી ઓ કહાન—અરજી સુણાને મારી.
 હજો કળાયુગ ત્રાસે હારી ઓ કહાન—
 અયુગે વાલા મુજને સંજાણી ચેતાયુગે મુને તારી
 દ્રાપદે મારી રક્ષા કીધી તો કળાયુગે કેમ સંહારી ઓ ક.
 વંદાવનમાં વાલા મુજને ચરચી ગેવાળ થયાલા ગીરધારી
 તે વૃક્ષમાં મારૂ રક્ત રેડાયે તેથી રહું હું ચંક બિચારી ઓ ક.
 કૌરવ સભામાં વાલા ચીર પુરીને હિંગારી દ્રૌપદી નારી
 ચીર્યા બહલે ચર્મજી મારૂ આજે કળાયુગ લીએ છે કિતારી ઓ ક.

મોવરધનધારી વાંસા કુળ ખીહારી વૃજ પનિતાને તમે તાસી
 પૂર્વ જન્મે મેં શું પાપજ કીધાં તે મુબને મેલો ઠો વિસારી ઝો ક.
 કથીમુગના વાલા કતલખાના લગે છે અતિ બપકારી
 આપ પધારી કદી નજરે નિહાળો તો છુટે તમેને કંપારી ઝો ક.
 જુમના જીવન મારા પ્રજુજ પ્યારા ઘરજે છું માપ તમારી
 “સુવાણી સુતની” વિનતી સુણીને વહારે આવોને મોરારી ઝો ક.

અમે તો હિંદ મૈયાની બાવથી બહિત કરવાના ✓
 કરી કુરમાન સર્વસ્વ સહજ બવ સિંધુ તરવાના. અમે.
 જન્મ આ જન્મભૂમિની સેવામાં અપીને પ્રીતે
 તજીને સર્વ જન્મ જન્મલ દેયામાં હિંદ ધરવાના અમે.
 રમો રમમાં ભરી બહિત બૂલીશું બાન તનમનનું
 દુઃખોમાં માનીને સુખો ભારત ગુણ જાન કરવાના અમે.
 જીવીશું કે મરીશું એવી મુકીશું દર સહું ચિંતા
 કરીશું માન હિંમતથી વિપદ દેખી નડવાના. અમે.
 દુઃખોના કુમરો તુટી કદી પડશે અમે માથે
 તદાપિ કષ્ટ માત્ર માડીને નહિ તનથી વીસરવાના. અમે.
 પરાવા દેશના હીરા ગણીશું કામ અંતરમાં
 અમારી માટી પણ મનથી મણી કરતુરી ફરવાના અમે.
 આંખીજના કુણી કષ્ટો થઈ પ્રીતિ સ્વદેશીમાં
 વિદેશી ઇતિ વારીને સ્વદેશી બાવ અસ્વાના અમે.

મરીશું તોય જન્મીશું આ ભૂમિમાં ફરી નિમ્ન
કરી જન્મનાથને અરજી પછી મરજીથી મરવાના.

અમહકાર.

ખેડૂતની આરતી.

જય ખેડૂત દેવા હરિ જય ખેડૂત દેવા

સ્તુતી કરીને આગે (૨) કરું કું તમ સેવા. જય ખેડૂત.

ખરે વૃં જમનો તાત સદિ કે તુજ આધારે હરિ (૨)

રાય રંબે રધવત (૨) સૌનો અરથ સારે. જય ખેડૂત.

પશુ પંખીને છવ સરવે કલોલ કરી પ્રતા હરિ (૨)

બાટ બવૈયા બાહણ (૨) આજ્ઞા વુજ કરતા. જય ખેડૂત.

ઠાઠ તાપ પરસાઈ લેતો તુંજ સહન કરતો હરિ (૨)

દીલે દહન દુઃખ લેહી (૨) પર ઉર ભરતો. જય ખેડૂત.

કરતો કામ વ્યગર પોતે રાત દિવસ રળતો હરિ (૨)

પણ કુધારા સંગે (૨) અત જય નવ મળતો. જય ખેડૂત.

સંપિત્તો લોબન કરતાં દીકનો વૃં ભોળે હરિ (૨)

ભાયક શ્રી જન ધરતા (૨) તુંજ આમળ ખોલો. જય ખેડૂત.

આવે અસાડો માસ આથા ઉદવણી કરતો હરિ (૨)

લેઈ સાંતિફું સમે (૨) ખેતરમાં ફરતો. જ્ય ખેડુત.
 વાષ વરને સિંહ વળી પું જરા નહિ ડરતો હરિ (૨)
 આજસ સર્વે નજીને (૨) કામ સખત કરતો. જ્ય ખેડુત.
 કમર કસીને લેઈ લાકડી ખેતરમાં ફરતો હરિ (૨)
 ચોર છુટારાના બચથી (૨) કદી નહિ ડરતો જ્ય ખેડુત.
 ધન્યવર કરજે સદાય સદા પું આ ખેડુત નરને હરિ (૨)
 કૃપા કરીને સદાયે (૨) ધીરપર કરધર ને જ્ય ખેડુત.
 ખેડુત જનની આરતી જે દાઈ ગાશે હરિ (૨)
 બજો ગંગારામ સેવક (૨) સુખીયો તે થાશે. જ્ય ખેડુત.

મં. આરામ.

